

28.04.2025 PONEDELJEK Peter Chanel, duh., muč		
29.04.2025 TOREK Katarina Sienska, dev., uč. sozav EU		
30.04.2025 SREDA Pij V., papež		
01.05.2025 ČETRTEK JOŽEF DELAVEC		
02.05.2025 PETEK Atanazij, šk., c. učitelj		
03.05.2025 SOBOTA Filip in Jakob, apostola		
04.05.2025 3 VELIKONOČNA NEDELJA Florijan, mučenec	KRIŽ 10h (če bom zmogel)	ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Z veroukom pričenjamo v četrtek, 9. maja.

Kako bo z mano je še vse v božjih rokah. Bodite pripravljeni, da boste začasno brez župnika. Kar se tiče pogrebov se obrnite na g. Gašperja v Dutovlje na tel. 031 734 497.

Vse naročene maše so predstavljene za nedoločen čas. Prosim za razumevanje.

V Kazljah zaenkrat ne boste imeli nedeljskih maš.

ŽUPNIJA TOMAJ

NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA - BELA NEDELJA

Štev.18 LETO XIII.

27. APRIL 2025

Čez osem dni je prišel Jezus

Iz svetega evangelija po Janezu ([Jn 20,19-31](#))

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi!

Kakor je Oče mene poslal, tudi

jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihljal vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpušteni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.« Tomaža, enega izmed dvanajstih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebeljev in ne vtaknem prsta v rane od žebeljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.« Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Polži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovoril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!« Jezus je vpričo svojih učencev stóril še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da verujete, imeli življenje v njegovem imenu.

Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>; TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si Tel.: 041 689 188

Duhovna spodbuda

Janez 20,19-31

Smo v drugi velikonočni nedelji, imenovani tudi nedelja Božjega usmiljenja. Berimo v luči usmiljenja obe Jezusovi razodetji, eno na »velikonočno nedeljo«, drugo naslednjo nedeljo. V prvi manifestaciji imamo učence zaprte v dvorani zadnje večerje zaradi strahu pred Judi. Tam so, zbrani, v nedeljo. Kljub napovedi vstajenja, ki ga je prinesla Marija Magdalena, kraljuje strah. In kaj naredi Jezus? Gre jim naproti, vstopi skozi zaprta vrata; pozdravlja/daje mir in se daje vedeti. "In učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda." To je tisto, kar učence osvobaja strahu: Jezusova navzočnost, njegovo usmiljenje! Tudi nas je morda strah soočanja z določenimi situacijami, srečanja z določenimi ljudmi; tudi mi se lahko počutimo zgroženi pred težavami, ki bi lahko povzročile nekatere naše pomembne odločitve, ki nekaterim morda niso všeč in jim nasprotujejo. In tudi mi lahko čutimo strah, da bomo spet delali napake, da ne bomo na nivoju, da nam ne bo uspelo ... Kaj nam pomaga, da gremo naprej? Stik z živim Jezusom, pustiti, da se nas dotakne, še posebej, ko se zberemo v skupnosti pri obhajanju evharistije. Da, njegova navzočnost je tista, ki razsvetli srce, njegovo usmiljenje ga pomiri! In lepo je opaziti naslednje: Jezus ne samo, da učencem ne reče niti besede očitanja, ampak nanje izlije svojega Duha in jih pošlje, da bi bili orodje njegovega odpuščanja drugim. Tukaj imamo vzvišeno moč, ki je zaupana Cerkvi: širiti odpuščanje grehov, najprej s krstom in zakramentom sprave, potem pa z besedami, gestami, konkretnimi znamenji, ki pomagajo širiti kulturo usmiljenja, podirati zidove zamer, sovraštva! Kako dobro je srcu, če pustimo, da nam Gospod pri spovedi odpusti; in kako dobro je po vrsti odpuščati ... Kdo ve, ali smo odprti za takšno lepoto in doživljamo tako veliko nežnost!

Usmiljenje je tudi ključ do razumevanja Jezusovega srečanja s Tomažem. Tomaža ni bilo z drugimi na velikonočno nedeljo; Kje je bil, ni znano. Vsekakor je jasno, da noče verjeti v velikonočne izkušnje drugih učencev. Kdo ve, morda po »ceni«, da je zapustil tudi Jezusa na križu in »izginotju« njegovega telesa, ni pristal na to, da bi ostal zaprt v dvorani z drugimi in je sam poiskal odgovore drugje. Vendar pa je Tomaž naslednjo nedeljo tam, s skupnostjo, zbrano v dvorani; lahko bi rekli, da se postavi v položaj, da lahko sreča Jezusa. In glej, Vstali gre Tomažu naproti in od besede do besede ponavlja vse, kar je rekel v svoji nejeverni trmoglavosti (»če ne vidim ... če ne dam prsta ...«). Jezus z velikim usmiljenjem rešuje Tomaža njegovih dvomov in še bolj njega samega. Njegov odpor, njegove občutke krivde je premagala večja ljubezen, Gospodova ljubezen. Sveti Tomaž, ki je rekel z besedami: »pojdemo tudi mi in umremo z njim«, je zatajil; zdaj razume, da je Jezus tisti, ki je dal svoje življenje zanj, čuti in odkrije, da je ljubljen, iskan, odpuščen. »S tem, da je Tomaž tako globoko prodril v Kristusovo intimo, je bil ponešen na višino, ki je do takrat ni dosegel nihče drug. Celo višje od Janeza, ki je smel samo nasloniti glavo na prsi, vendar še vedno na zunanji strani. Tomažs, "zadet od strele", pade na kolena in vzklikne: "Moj Gospod, moj Bog!" Noben drug apostol mu še ni upal reči tega: »moj Bog«. Jezus ga je tako ljubil, s tako sladkostjo ga je ozdravil, da je to krivdo in to ponižanje spremenil v čudovit spomin. Kristus tako odpušča grehe. On zna vse človeške grehe spremeniti v »srečne grehe« (kot pravi liturgija v velikonočnem Exultetu-hvalnica velikonočni sveči), grehe, ki se jih ne spominja več.